

Dziś zapadnie wyrok w procesie „Dziennika Wileńskiego”

W dalszym ciągu sobotniej rozprawy przeciwko doc. St. Cywińskiemu i red. Zwierzyńskiemu zeznawali następni świadkowie.

Świadek Fedorowicz Zygmun, współpracownik „Dziennika Wileńskiego” zeznał, iż przez jego ręce przechodził artykuł Cywińskiego wraz z listem, w którym była zawarta prośba o danie wspomnianego artykułu przed odczytem Wankowicza. Świadek artykułu wówczas nie czytał. Świadek stwierdza dalej, że w dniu, w którym wynikły zajścia, zupełnie nie znał i nie domyślał się ich tła. W rozmowie z red. Zwierzyńskim wyraził nawet przypuszczenie, iż może tem tych zajęć jest jakiś ogólny przewrót w kraju. Red. Zwierzyński wówczas pierwszy raz wspominał o artykule Cywińskiego, nie wiedział jednak, co jest powodem awantury.

Na pytania obrony świadek mówi o pracy społecznej i niepodległościowej red. Zwierzyńskiego i doc. Cywińskiego. Podkreśla gorący patriotyzm obu.

Prokurator pyta znowu świadka o związek, istniejący między osobą Kownackiego a „Dziennikiem Wileńskim” usiłując stwierdzić istnienie tego związku.

Przewodniczący: — Czy nie zadużo uwagi poświęca pan prokurator osobie Kownackiego?

Prokurator zaznacza, iż ta sprawa jest dla niego ważna. Pyta oskarżonego o powody usunięcia Kownackiego z Rady Miejskiej i stara się je powiązać z obrazą pamięci Marszałka, jakiej miał się dopuścić Kownacki.

Świadek Fedorowicz w sprawie tej wyjaśnia, że Kownacki po śmierci Marszałka miał się w pokój adwokatów wobec zgromadzonych tam osób wyrazić niewłaściwie. Na wniosek pewnej grupy radnych w związku z tym wyłoniono komisję przy Radzie Miejskiej, która odbyła jedno posiedzenie bez powzięcia decyzji. W tym czasie prezydent usunął Kownackiego z Rady Miejskiej pod pretekstem kilkakrotnego opuszczenia przez niego posiedzeń.

Obrona: — Czy Kownacki miał postępowanie karne?

Świadek: — Nie.

ZEZNANIA STUD. DWORAKOWSKIEJ

Zeznaje świadek Dagmara Dworakowska, studentka prawa. Świadek w czasie, kiedy rozpoczęła pracę w „Słowie”, prowadziła rozmowę z docentem Cywińskim na temat osoby red. Mackiewicz. Doc. Cywiński wyrażał się wówczas krytycznie o red. Mackiewicza, burząc się zwłaszcza na jego artykuł polemiczny w związku z recenzją Cywińskiego, krytykującą książkę Sergiusza Piaseckiego. W recenzji tej miał napisać, że książka była lansowana dzięki poparciu dwóch wschodnich pisarzy. Red. Mackiewicz wówczas w odpowiedzi napisał, iż wszystko, co było wartościowe w Polsce, jej geniusze — pochodzą z kresów, zaś ziemie centralne dały ojczyznę „Kawęczkę i Mesalke”. Użyte tu było porównanie o obwarzanku. Według słów świadka, doc. Cywiński artykuł ten nazwał błaznietwem i był nim niesłychanie podniecony.

ŚWIADEK BURKHARDT

Z kolei zeznaje św. Burkhardt, który był uczniem doc. Cywińskiego. Świadek charakteryzuje sylwetkę oskarżonego, przedstawiając oskarżonego, jako wielkiego patriotę, człowieka oderwanego od ziemi, który więcej żył literaturą i sprawami ogólnymi, niż osobistymi.

WNIOSEK PROKURATORA

Prokurator wnosi o uzupełnienie materiału dowodowego danymi następującymi:

1) Skąd zaczerpnął M. Wankowicz cyt., o który chodzi. Po raz pierwszy, zdaniem prokuratora, zdanie „o obwarzanku” było użyte w czasie z dnia 30 grudnia 1931 r. w felietonie Kwawerę Pruszyńskiego p. t. „W Belwedrze”, gdzie autor daje sprawozdanie z przyjęcia młodzieży u

Marsz. Piłsudskiego, powtórzył zdanie o obwarzanku, jako słowa Marszałka. Prokurator załącza protokół z oględzin kompletnego pisma „Czas”, ponadto egzemplarz „Wiadomości Literackich” z 9. 6. 1935 r., gdzie w artykule poświęconym pamięci Marszałka, Pruszyński znowu to zdanie powtórzył. Załącza również egzemplarz „Słowa” z artykułem Cata, na który powołuje się obrona, ponadto pismo Uniwersytetu Stefana Batorego o docencie Cywińskim i wreszcie dokumenty wojskowe z r. 1931 DOK - Grodno. Pierwszy dokument to zakaz prenumerowania „Dziennika Wileńskiego” przez wojskowych, drugi to uchwała z tajnego posiedzenia Sądu Honorowego dla oficerów sztabowych, stwierdzająca konieczność oomawiania satysfakcji honorowej członkom redakcji „Dziennika Wileńskiego”. Rozkaz i uchwała miały mieć za podstawę artykuły w „Dzien. Wil.”, atakujące osobę Marszałka.

SPÓR OBRONY Z PROKURATOREM

Obrona prof. Glaser prosi o dołączenie „Dziennika Wileńskiego” z art. oskarżonego Cywińskiego „O dobrą wolę i umiar”, „Dziennika Wileńskiego” z 9. 5. 1926 r., „Co o Piłsudskim powie historia?”, gdzie jest zarówno krytyka, jak i omawianie zasług, artykułów ze „Słowa” i „Dziennika Wileńskiego” w 25-lecie pracy Cywińskiego, charakteryzujących zasługi oskarżonego, oraz urywki z jego pamiętnika.

Obrona adw. Engel prosi o dołączenie egzemplarza pisma „Naród i Państwo” z 13. 2. br. z artykułem „Plugastwo słowa”, który, zdaniem obrońcy, był bezpośrednią przyczyną zajść. Zajścia bowiem miały miejsce zaraz po tym artykule, a dopiero w dwa tygodnie po artykule Cywińskiego. Obrona oponuje stanowczo przeciw załączeniu do sprawy tajnych uchwał wojskowych, zaznacza przy tym, że uchwały Sądu Honorowego obciążała redakcję jednostronnie, oraz, że przeciw tej uchwale wniesiona była skarga do Prokuratury Sądu Okręgowego Wojskowego Nr. 3 w Wilnie, nie miała jednak swego dalszego biegu ze względu na trudności formalne, ponieważ we dług specjalnej właściwości procedury wojskowej, sprawa cywilna może być brana pod uwagę przez Sąd Wojskowy tylko w razie zgody właściwego dowódcy. Ponadto obrońca adw. Engel wnosi o dołączenie stenogramu z posiedzeń Sejmu wileńskiego z r. 1922, w którym są mowy Zwierzyńskiego, charakteryzujące jego stosunek do Narodu Polskiego, do armii i do ówczesnego Naczelnika Państwa, w sposób nie budzący zastrzeżeń, co do jego stosunku do Narodu i Państwa.

Prokurator sprzeciwia się wnioskowi obrony.

OBRONA WNOSI O ODRÓCZENIE

Obrona adw. Engel zaznacza, że obrona jest przeciw włączaniu dowodów prokuratora, prosi o równouprawnienie dla stron w wypadku przyjęcia dowodów prokuratorskich przez Sąd. W związku z tym, żąda dowodów z DOK - Grodno, że mimo rozkazu o nieprenumerowaniu „Dziennika Wileńskiego” kontyka między władzami wojskowymi a pismem był utrzymywany, nadsyłał bowiem materiały do redakcji i zwracano się o gratiscie numery, rozkaz za tym nie był traktowany serio. Obrona wykazuje sprzeczność w stanowisku prokuratora, który nie chce dopuścić stenogramów z mów sejmowych Zwierzyńskiego, jako sprawy wykraczającej poza ramy procesu, jednocześnie zaś wprowadza tajne uchwały Sądu Wojskowego, w których nie ma mowy o osobie Zwierzyńskiego, a co zatem idzie włącza do procesu sprawy poza nim stojące. Ponadto podkreśla konieczność włączenia do dokumentów wspomnianego wyżej egzemplarza „Narodu i Państwa”, który zdaniem obrony wywołał zajścia.

Obrona adw. Pieracki prosi o zasięgnięcie wywiadu w DOK -

Grodno, na podstawie jakich artykułów „Dziennika Wileńskiego” powzięto uchwały podane przez prokuratora dla zorientowania się, jak dalece uchwały te były uzasadnione. W związku z koniecznością uzupełnienia materiału dowodowego, obrona wnosi o odroczenie rozprawy.

Sąd dla rozpatrzenia wniosków zarządził przerwę.

ZWYKŁY LOS WNIOSEKÓW OBRONY

Po przerwie Sąd ogłosił postanowienie, mocą którego zdecydował załączyć do akt sprawy tajny rozkaz, zakazujący oficerom prenumerowania „Dziennika Wileńskiego”, załączyć uchwałę Sądu Honorowego dla oficerów, uznającą członków redakcji „Dziennika Wileńskiego” za niehonorowych, protokół oględzin „Czasu” z dnia 3 grudnia z artykułem Ksawerę Pruszyńskiego, artykuły z „Dziennika Wileńskiego” i „Słowa”, egzemplarz pisma „Naród i Państwo”, wreszcie stenogramy z posiedzenia Sejmu wileńskiego. Wszystkie pozostałe wnioski obrońców Sąd oddalił.

Adw. Engel zażądał jeszcze szeregu pytań o k. Zwierzyńskiemu, w których ustalił, że mimo uchwały sądu honorowego prowadził on sprawy honorowe i zapraszany był do sądów honorowych, przeciwko trzem pismom, które uchwały te zamieszczyły, wszczęł postępowanie honorowe, zakończone decyzją sądu honorowego, stwierdzającą, że wyrok sądów oficerskich nie pozbawił go honorowości.

Na pytania prok. Żeleńskiego ustalono również, że „Dziennik Wileński” zamykany był już w r. 1931, po wypadkach, które nastąpiły po śmierci Wacławskiego, lecz zawieszenie to zostało uchylone przez Sąd Najwyższy.

Po zamknięciu przewodu sądowego, zabrał głos oskarżyciel publiczny prok. Żeleński, który pierwszą część swego przemówienia poświęcił analizie artykułu doc. Cywińskiego, dochodząc do wniosku, że obok ustępu, który stanowi przedmiot sprawy sądowej, również i w innych momentach tego artykułu, jest mowa o marsz. Piłsudskim.

Przechodząc następnie do wyjaśnienia oskarżonych i obrony, z których wynika, że doc. Cywiński używając słowa „kabotyń” myślał o red. Mackiewicza, prokurator zbija to twierdzenie, mówiąc, że nie można przeprowadzić tu analogii, gdyż w wywodach red. Mackiewicza przeważa element paradoksu, podczas gdy u marsz. Piłsudskiego, element obrazowości. Prokurator zapytuje, jakże to stało się, że zapamiętano wyrażenie, a zapomniano autora.

W zakończeniu swego przemówienia oskarżyciel publiczny zażądał najwyższego wymiaru kary dla doc. Cywińskiego, a wysokiego wymiaru kary dla red. Zwierzyńskiego.

PRZEMÓWIENIE ADW. JASIŃSKIEGO

Jako pierwszy z obrońców mówił adw. Jasiński, poświęcając swoje przemówienie obszernej charakterystyce doc. Cywińskiego i jego działalności publicznej. Opierając się na zeznaniach świadków adw. Jasiński dowodzi, że docent Cywiński zarówno jako wychowawca młodzieży, jak i jako działacz publiczny był zawsze dobrym Polakiem. Trudno więc jest wyobrazić sobie, aby ten sam człowiek, który całym swoim życiem dawał wyraz swemu patriotyzmowi, równocześnie chciał świadomie kłąć naród polski.

Następny z obrońców adw. Glaser na wstępie jako kolega doc. Cywińskiego wyraził swoje głębokie przeświadczenie, że nie mógł on świadomie starać się obrazić pamięci marsz. Piłsudskiego.

WYWÓD PRAWNICZY ADW. GLASERA

Jednak z obowiązku obrończego, muszę przejść — mówił adw. Glaser — do ścisłego wywodu prawnego w kwestii czynu. Po-

lemizując z prokuratorem, który powiedział, że wywody doc. Cywińskiego nie stały na poziomie profesora uniwersytetu, adw. Glaser oświadcza, że nie dziwi się, że tak było, gdyż profesorowi uniwersytetu trudno jest przemawiać pod strażą policjanta.

Następnie adw. Glaser stwierdza, że gdyby nawet w danym wypadku miało miejsce zniesławienie czy marsz. Piłsudskiego, to nie można tego czynu podciągać pod art. 152 K. K., który mówi o lżeniu narodu.

BOY O SOBIESKIM

Adw. Glaser przypomina, że Boy Żeleński w swojej pracy o Sobieskim wyraził się, że Sobieski ciągnął pod Wiedeń trochę jak prowincjonalny aktor. Nie wątpił — mówi on — jest to określenie obraźliwe, jednak nikt Boyowi Żeleńskiemu sprawy o obrazę narodu nie wytoczył. W zakończeniu swojego przemówienia adw. Glaser dowodzi, że brak tu jest wszelkich podmiotowych przestępstwa.

Pierwszy z obrońców osk. Zwierzyńskiego adw. Engel z Wilna mówi, że nie podobna redaktora Zwierzyńskiego nawet podejrzewać, aby świadomie skierował do druku artykuł, którego ustęp lży pamięć Marszałka. Najlepszym tego dowodem jest, że nikt ani cenzura, ani miejscowe pisma wileńskie, nawet miejscowy organ OZN „Kurier Wileński” nie dopatrzyły się w tym lżeniu pamięci Marszałka. Dopiero w numerze z 13 lutego pisma „Naród i Państwo” tygodnika będącego organem „Naprawy” znalazła się wzmianka, wskazująca komu Wankowicz przypisywał cytowane przez niego słowa, aby wywołać znane wypadki.

KWALIFIKACJA CZYNU

Adw. Nowodworski powołując się na motywy Komisji Kodyfikacyjnej, stwierdza, że dla charakteru przestępczego czynu wymagana jest bezwzględna świadomość. Otóż red. Zwierzyński książki Wankowicza nie czytał i nikt nie może mu zarzucić, że mógł wiedzieć, że słowa te odnoszą się do marsz. Piłsudskiego.

Św. Charkiewicz, który tu zeznał, jest doświadczonym dziennikarzem, pisał recenzje książki Wankowicza i książkę tę czytał, a gdy następnie zapytano się go, czy dopatruje się w tym aluzji do marsz. Piłsudskiego, odpowiedział, że nie. Skoro więc doświadczony dziennikarz, który książkę tę czytał, mógł to przeoczyć, to czyż można się dziwić red. Zwierzyńskiemu, który książki tej nie czytał.

Wreszcie ostatni z obrońców adw. Pieracki udowadnia, że lżenie pamięci marsz. Piłsudskiego nie sposób jest podciągnąć pod art. 152 K. K., czego dowodem jest, że już po tej sprawie wydano specjalną ustawę o ochronie imienia marsz. Piłsudskiego. Gdyby ochrona ta była zapewniona art. 152 K. K., to poeci ustawodawcy wydawaliby te ustawy. Nie można również uzasadniać, że chodziło o podwyższenie sankcji, gdyż w tym wypadku wystarczyłaby nowela do art. 152 K. K., podwyższająca karę z trzech lat do pięciu.

Po przemówieniach obrońców replikował prokurator i następnie w imieniu ławy obrończej adw. adw.: Jasiński, Glaser i Engel.

OSTATNIE SŁOWO

Po replikach obrońców, Sąd udzielił głosu oskarżonemu dla wyrażenia „ostatniego słowa”.

Doc. Cywiński oświadczył, że pragnie sprostować jedno z powiedzeń prokuratora. Nie jest on, jak twierdził prokurator, człowiekiem zgorzkniałym, lecz ma pasję krytyczną, która wynika z jego nastawienia naukowego. Zaprzecza kategorycznie, jakoby miał użyć określenia „kabotyń” pod adresem marsz. Piłsudskiego. Red. Zwierzyński prosił Sąd o uniewinnienie.

Sąd zamknął posiedzenie o godzinie 12-mej w nocy, zapowiadając ogłoszenie wyroku na poniedziałek o godz. 13-ej.

Biskupi polscy wyjechali do Rzymu

LUCK, 10.4. J.E. ks. biskup Dr. Adolf Szczępek, ordynariusz diecezji łuckiej dn. 10 bm. udaje się do Rzymu na uroczystości kanonizacyjne błog. Andrzeja Boboli. W łączności z tym wyjazdem i nieobecnością w Lucku Pasterza diecezji w Wielki Czwartek święcenie Olejów w katedrze miejscowej za pozwoleniem Stolicy Apostolskiej odbędzie się w Niedzielę Palmową.

WARSZAWA, 10.4. W dniu wczorajszym J.E. Ks. dr. St. W. Okoniewski biskup chełmiński, wyjechał do Rzymu ad limina Apostolorum.

TARNÓW, 10.4. J.E. ks. biskup dr. Fr. Lisowski, ordynariusz diecezji tarnowskiej, wyjechał w

towarzystwie ks. infułata dra J. Lubelskiego do Rzymu.

SANDOMIERZ, 10.4. J.E. ks. biskup J. K. Lorek, Administrator udał się do Rzymu, aby złożyć Apostolski dec. sandomierskiej, sprawozdanie ze stanu diecezji za ostatnie pięć lat oraz wziąć udział w kanonizacji błog. Andrzeja Boboli. Ks. Biskupowi towarzyszy kancleż Kurii ks. dr. Fr. Jop. Powrót z Rzymu nastąpi około 28 bm.

PIELGRZYMKI OGÓLNOPOLSKA

Ogólnopolska pielgrzymka do Rzymu na kanonizację błog. Andrzeja Boboli opuszcza Polskę w dniach 12 i 13 bm. Część pociągów odjedzie z Katowic we wtorek, reszta w środę.

OSZCZĘDNOŚCI KAPITAŁÓW K. K. O. - ZGODA 7

Wieloletnia gwarancja funduszu (Związek Poręczycielski: 7 młst 138 gmin ostatecznych). — Książeczki (44.000): imienne, okazalskie, za hasłem. — Półrocznik: hipoteczne, wekslowe, zastaw walorów. — Godziny czynności: 8 - 19, (bez przerwy). Informacje i prospekt: na żądanie. — Wkłady: 32.120.000 — Obrót: 248.000.000 zł. — Nowa ruszona reżyma i tajemnica wkładów. Skarbanki gratis.

Wiadomości gospodarcze

BADANIA POKŁADÓW ROPY NAFTOWEJ NA PODKARPACIU

Według danych zebranych ostatnio przez komisję geologiczną, znajdują się na terenie Podkarpacia samoborskiego bogate pokłady ropy naftowej i gazów ziemnych. Kilka poważnych

KAWA HERBATA

najlepiej zyska plantacji, co podjęte świeżo p o a średnie i wyszuk negatywnie w opakowaniu i na węg

MIGDŁY

rodz nkl, czekolada i wszelkie artykuły sąla cznie po cenach niskich

TEOFIL MARZEC

Mazowiecka 5
Marszałkowska 89

FISTASZKI I ORZECHY

łaskawe gorące (pieczone)

firm naftowych zakontraktowało

obecnie szereg terenów do eksploatacji. Tereny te znajdują się w Monasterze, Białej, Woli Białowskiej, Kobu. Woli Koblańskiej i w innych miejscowościach. Wiercenia na powyższych terenach rozpoczęła się niebawem.

STAN RZEMIOSŁA WOLNYMUSKIEGO

W Polyska Izba Rzemieślnicza przeprowadziła statystykę rzemiosła w Polysce w dniu 31 grudnia 1937 r. Na Wolyniu znajdowało się w tym czasie 23.151 czynnych warsztatów rzemieślniczych. Na podstawie kart rzemieślniczych wprowadzono 17.833 warsztatów, natomiast 5.268 było na Wolyniu warsztatów nielegalnych.

NISKI POZIOM HODOWLI BYDLA

W powiecie wilejskim rozpoczęto gminne przeglądy buhali. Ostatnio odbyły się przeglądy w gminach Żodziskiej i Wiszniewskiej. Przeglądy te wykazały, że hodowla bydła na terenie powiatu stoi na dość niskim poziomie. Na 96 dostarczonych na przegląd buhali, w Żodziskach zakwalifikowano tylko 31, a w Wiszniewie z 87 zakwalifikowano 46.

WACŁAW RAGO i S-ka WARSZAWA

Wacław Rago i S-ka WARSZAWA
Maz. - Przedm. 54

poleca na nadchodzące święta znane ze swej dobroci

WINA

DALMATYNSKIE, HISZPAŃSKIE I WŁOSKIE
WĘGERSKIE: Aglenia, Małazje i t. d.
FRANCUSKIE, REŃSKIE I MOZELSKIE

oraz światowej marki COGNAC BARNETT & FILS

Do nabycia we wszystkich handlach win i restauracjach

RADIO

PONIEDZIAŁEK

6.15 Piosn. „Kiedy ranne wstała słońce”, 6.20 Gimnastyka. 6.40 Muzyka (płyty). 7.00 Dziennik. 7.15 Muzyka (płyty). 7.30 Audycja dla szkół. 7.45 Audycja dla szkół. 7.55 Audycja dla szkół. 8.00 Audycja dla szkół. 8.15 Audycja dla szkół. 8.30 Audycja dla szkół. 8.45 Audycja dla szkół. 8.55 Audycja dla szkół. 9.00 Audycja dla szkół. 9.15 Audycja dla szkół. 9.30 Audycja dla szkół. 9.45 Audycja dla szkół. 10.00 Audycja dla szkół. 10.15 Audycja dla szkół. 10.30 Audycja dla szkół. 10.45 Audycja dla szkół. 11.00 Audycja dla szkół. 11.15 Audycja dla szkół. 11.30 Audycja dla szkół. 11.45 Audycja dla szkół. 12.00 Audycja dla szkół. 12.15 Audycja dla szkół. 12.30 Audycja dla szkół. 12.45 Audycja dla szkół. 13.00 Audycja dla szkół. 13.15 Audycja dla szkół. 13.30 Audycja dla szkół. 13.45 Audycja dla szkół. 14.00 Audycja dla szkół. 14.15 Audycja dla szkół. 14.30 Audycja dla szkół. 14.45 Audycja dla szkół. 15.00 Audycja dla szkół. 15.15 Audycja dla szkół. 15.30 Audycja dla szkół. 15.45 Audycja dla szkół. 16.00 Audycja dla szkół. 16.15 Audycja dla szkół. 16.30 Audycja dla szkół. 16.45 Audycja dla szkół. 17.00 Audycja dla szkół. 17.15 Audycja dla szkół. 17.30 Audycja dla szkół. 17.45 Audycja dla szkół. 18.00 Audycja dla szkół. 18.15 Audycja dla szkół. 18.30 Audycja dla szkół. 18.45 Audycja dla szkół. 19.00 Audycja dla szkół. 19.15 Audycja dla szkół. 19.30 Audycja dla szkół. 19.45 Audycja dla szkół. 20.00 Audycja dla szkół. 20.15 Audycja dla szkół. 20.30 Audycja dla szkół. 20.45 Audycja dla szkół. 21.00 Audycja dla szkół. 21.15 Audycja dla szkół. 21.30 Audycja dla szkół. 21.45 Audycja dla szkół. 22.00 Audycja dla szkół. 22.15 Audycja dla szkół. 22.30 Audycja dla szkół. 22.45 Audycja dla szkół. 23.00 Audycja dla szkół. 23.15 Audycja dla szkół. 23.30 Audycja dla szkół. 23.45 Audycja dla szkół. 24.00 Audycja dla szkół.

WARSZAWA II

13.00 Muzyka lekka (płyty). 14.15 Piosn. oboe w wykonaniu Michała Zabejdy - Sumickiego. 15.00 Pogadanka. 15.15 Wiadomości sportowe. 15.30 Zespół Henryka Kowalskiego. 16.00 Koncert solistów. Wykonawcy: Stanisław Laski - bas, Władysław Wochniak - skrzypce, 18.50 Muzyka lekka (płyty). 19.55 Złoty kulirane. 22.00 „O poezji odkrywczej”. 22.30 Muzyka lekka (płyty). 23.10 - 24.00 Jacek Busch koncertujący (płyty).

AUDYCJE ZAGRANICZNE

15.15 Radio Paryż. Recital fort. Aleksandra Kagan. 16.15 Radio Paryż. Recital klawierowy Wandy Landowskiej. 18.30 Londyn Reg. Mazurki Chopina. 19.30 Budapeszt. „Kuniga” - opera Földi (tr. z Teatru). 19.35 Radio Rumania. Koncert symfoniczny. 20.50 Królewice. „Monika” - operetka. 20.55. 20.30 Włozza Effia. Koncert symfoniczny. 21.00 Mediolan. „Kiepatra” - opera La Rosa Parodi (tr. z Turynu). 21.00 Luksemburg. „Fugues” - Verdi. 22.10 Hilversum I. Koncert symfoniczny z udziałem Roberta Casadesusa (fort.).

AUDYCJE KROTKOFALOWE

23.00 2.00 I Dziennik 2. Gwieda pa na Franciszka 3 Polska muzyka operowa 4. Pogadanka w języku angielskim 5 Polska muzyka lekka.

AUDYCJE ZAGRANICZNE

12.25 Byra. Koncert Chopinowski. 12.50 Bruksela Nam. „Czarne fiołki” opera osnuta na motywach Chopina. 20.10 Budapeszt. Koncert rozrywkowy. 20.30 Lille. „Italia w muzyce” - koncert orkiestrowy. 20.30 Londyn Reg. Mazurki Chopina. 21.00 Szymonowski w wyk. Jana Sinecra. 21.30 Sztokholm. Koncert symfoniczny z udziałem Alfreda Hoehna (fort.). 22.40 Bruksela franc. Utwory Francka.